

D' Heim ìsch's doch scheen !

Wann i d'r Faldwaj heimzues geh
Un um mi 'rum d' Nàtür ànluej ;
Wann mìt'm schware Kàrrich s Veh
D'r Heimwaj geht ìn àller Ruehj ;
Wann i owwe àm Buckel steh
Un uff min Derfel 'runterluej ;
Wann i die rote Dacher seh,
Un drìwwer d'r Himmel so bluej,
Um mi 'rum àlles so grien,
Dank i fer mich : d' Heim ìsch's doch scheen !

Wann i àm Owe vor'm Door sìtz
Un vorne à m'r 's Dorf betràcht ;
Wann's frìsch wurd noch d'r Summerhìtz
Un wann d'r Dàà kampf mit d'r Nàcht ;
Wann d' Sunn ìnger geht hìnger'm Kritz,
Ìn d' Stub e Kìnderstimm làcht,
Wann drìwwe ìn's Nochbers d'r Frìtz
Àm Stìbbel d'r Lode zue màcht ;
Wann vor sim Bettel 's Kìng z' Nàcht batt,
Dank i fer mich: d' Heim ìsch's doch
natt !

Wann i s Lawe vun hitt betràcht
Un seh wàs mìr jetzt àlles hàn ;
Wann i bedank uf welli Àrt
Mìr min Derfel verandert hàn,
Un min gànze Elsàss drum erum,
Dank i fer mich : Oh sìnn mìr dumm !

Maurice Ruch,
TRUCHTERSHEIM

2ère édition du Friejhohrsappell – 2012